

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 11
15. listopadu 2013

Milí přátelé,

ředitelem naší nemocnice v Ugan-

V dnešním Bulletinu najdete tradičně aktuální zprávy z naší Charity a také rozhovory, tentokrát s Lukášem Laubem,

dě, a s panem Otakarem, klientem Poradny Magdala. Pokud jste pravidelnými čtenáři Bulletinu, chci vám poděkovat za to, že se o Charitu a její práci pro potřebné zajímáte. Chcete-li se dozvědět ještě více, najdete v dnešním Bulletinu zajímavé tipy. Mezi nimi dokument ČT Na půl cesty (více na straně 2) nebo Katolický tý-

deník s datem 19. listopadu (strana 4). Rád bych vás také upozornil na sbírku Charity Česká republika, která byla vypsána na pomoc obětem tajfunu na Filipínách. Tragédie si vyžádala přes deset tisíc lidských životů. Pokud můžete, zapojte se prosím do sbírky (více na www.charita.cz).

Ing. Jaroslav Němec, ředitel

MINISTR KOHOUT V UGANDĚ OCENIL rozvojovou práci Arcidiecézní charity

Ministr zahraničních věcí Jan Kohout směřoval svou pracovní cestu v polovině října do zemí subsaharské Afriky. Při této příležitosti navštívil také Ugandu, kde se setkal s představiteli ugandské vlády a poté se zástupcem Arcidiecézní charity Praha.

Ministr Jan Kohout se osobně setkal s Petrem Polívkou, vedoucím ugandské mise Arcidiecézní charity Praha. „Pan ministr se zajímal o rozvojové programy, které zde naše Charita rozvíjí od roku 2000. Svým zájmem tak ocenil pomoc poskytovanou tisícům žáků v programu Adopce na dálku, zdravotní péči České nemocnice sv. Karla Lwagy i další vzdělávací a komunitní projekty,“ říká Petr Polívka.

Programy Arcidiecézní charity Praha v Ugandě přinášejí lepší životní

podmínky a perspektivu tisícům mladých lidí i dospělých. Díky pomoci Charity získaly tisíce školáků ze sociálně slabých rodin příležitost studovat, Charita založila a rozvíjí v oblasti několik škol, podporuje drobné farmáře a živnostníky. Nezapustitelnou roli v systému zdravotní péče kraje Buikwe dnes představuje Česká nemocnice sv. Karla Lwagy založená Arcidiecézní charitou Praha v roce 2007. V rámci své politicko-obchodní mise se ministr (Pokračování na str. 2)

Exkluzivní rozhovor s ředitelem České nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě

Čtete na str. 4

TŘÍKRÁLOVÝ BENEFIČNÍ KONCERT

ve prospěch projektů

Azylové domy pro matky s dětmi v pražské arcidiecézi

Podpora sociálně slabých rodin v Bělorusku

STAVOVSKÉ DIVADLO
9. ledna 2014, 19.00 hodin

Více informací na

www.praha.charita.cz

Kontakt pro rezervaci vstupenek:

koncert@praha.charita.cz

Účel koncertu můžete podpořit
zasláním daru na č. ú. **749011/0100**,
variabilní symbol **20040**.

CHARITA ROZŠÍŘILA PORODNICI ČESKÉ NEMOCNICE V UGANDĚ

Po nedávné přístavbě dětského lůžkového oddělení se rozšíření dočkala také porodnice. Česká nemocnice sv. Karla Lwagy se od počátku svého založení v roce 2007 zaměřuje především na péči o matku a dítě. Nové porodnické oddělení má nyní k dispozici 25 lůžek, tedy o 9 lůžek více než doposud. Bude tak schopné nabídnout pomoc většímu počtu maminek a novorozenců.

Nové prostory získala díky pří-

stavbě také ambulance pro předporodní vyšetření. Doposud ji navštívilo v průměru 130 pacientek měsíčně, do budoucna se očekává nárůst tohoto počtu. Předporodní péče se v Ugandě skládá ze čtyř povinných vyšetření zaměřujících se na možná rizika při porodu. Tuto péči zajišťují zdravotníci v ambulanci nemocnice, ale také přímo ve vesnicích, kam za těhotnými dojíždí mobilní ordinace.

KRALUPSKÝ DŮM NA PŮL CESTY V DOKUMENTU ČESKÉ TELEVIZE

Česká televize natočila dokument *Na půl cesty*, který představuje práci Domova na půl cesty v Kralupech nad Vltavou. Tato sociální služba Arcidiecézní charity Praha pomáhá mladým lidem opouštějícím dětské domovy či výchovné ústavy začlenit se do normálního života. Sledujte dokument na ČT2 již 17. listopadu.

Jsou to vlastně ještě děti, ale už se o sebe musí postarat samy. Měly

by to umět, ale nějak se jim zatím v životě nedařilo. Dosud byly buď v dětském domově, v pastáku nebo ve vězení, a domov jako takový nepoznaly. Dům na půl cesty je

Česká televize

Dokument *Na půl cesty* můžete zhlédnout na ČT2 v premiéře v neděli 17. listopadu ve 14.20, v repríze v pondělí 18. listopadu ve 12.45 nebo ve videoarchivu na webových stránkách ČT.

jejich první zastávkou, kde se učí komunikovat, vědět, jaké povinnosti mají, jak si najít práci a jak využít volný čas. Je to někde na startu jejich nového života, ale v momentě, kdy za sebou pořád vlečou ten starý.

Tři hlavní hrdinové mají každý svůj zvláštní a pozoruhodný příběh a v Domě na půl cesty se snaží napsat nový, který pro ně bude v budoucnu šťastnější. Pomáhá jim v tom kolektiv zaměstnanců, lidí, o které se mohou opřít.

Zdroj: Česká televize

(Dokončení ze str. 1)

Kohout setkal se svým ugandským protějškem (viz foto) a vyjádřil zájem o hlubší spolupráci mezi zeměmi. Dokladem je memorandum o porozumění, které ministři během setkání podepsali. Na jeho základě by se zástupci obou zemí měli častěji setkávat. Ministr Kohout označil Ugandu za přirozeného partnera České republiky vzhledem k nekoloniální minulosti naší země. „Uganda je náš strategický partner pro budoucí spolupráci, která nabízí značný potenciál pro obě země,“ uvedl Jan Kohout.

Blahopřejeme Janě Kouklové k 90. NAROZENINÁM

Krásné životní jubileum oslavila paní Jana Kouklová, klientka Domova pro seniory Mukařov. U příležitosti svých 90. narozenin uspořádala oslavu pro klienty i pracovníky Domova. Přejeme paní Janě všechno nejlepší do dalších let. Především hodně Božího požehnání, zdraví, životního elánu a optimismu.

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

V OBCNÍM DOMĚ PROBĚHL JIŽ 22. BENEFIČNÍ KONCERT

Ve čtvrtek 31. října 2013 pořádal Arcidiecézní charita Praha svůj již tradiční benefiční koncert. Výtěžek koncertu bude použit ve prospěch azylových domů pražské Charity pro matky s dětmi v tísní a na podporu sociálně slabých dětí v Bělorusku. Kardinál Miroslav Vlk, který před hudební částí večera vystoupil, zhodnotil dosavadní práci Arcidiecézní charity Praha a vyjmenoval, kde všude její projekty pomáhají. Připomněl, že práce Charity je nedílnou součástí života církve a události jako tento koncert jsou příležitostí k poděkování všem, kteří rozvoj charitního díla podporují.

V GRUZII ZAVEDOU ASISTOVANÁ SETKÁVÁNÍ PODLE ČESKÉHO VZORU

V průběhu října se sešly gruzínské odbornice na práva žen s představitelkami českých neziskových organizací, které pomáhají obětem domácího násilí. Mezi ně patří i Projekt Magdala Arcidiecéz-

ní charity Praha, který v případě potřeby zajišťuje utajené ubytování a možnost asistovaného setkání s rodičem a dítětem, který nemá dítě ve své péči.

Možnost asistovaného setkávání je myšlenka, kterou by rádi v Gruzii uvedli do praxe podle českého vzoru. „U nás nemáme nic jako utajené azylové domy. Když žena odejde, její muž ji snadno najde a pak ji psychicky vydírá tak dlouho, dokud se nevrátí zpět,“ vysvětluje zástupkyně radnice v Tbilisi Tamar Maisuradzeová.

AZYLOVÝ DŮM GLORIA VZPOMÍNÁ NA BABÍ LÉTO

Azylový dům Gloria pro matky s dětmi připravil spolu se svými klienty tradiční setkání „Babí léto v Glorii“. Děti uvedly divadelní představení o stvoření světa. Maminky napekly sladké občerstvení, nechybělo grilování, kytara a samozřejmě dobrá nálada. Srdečně já i má dcera děkujeme paní ředitelce Barboře Kadlecové a celému vedení za tak krásný den, který pro nás připravili a umožnili nám seznámit se s novými lidmi a dětmi. Krásně jsme si to užily,“ říká klientka domova, paní Helena.

SETKÁNÍ ŽEN ZAPOJENÝCH V KONGU DO MIKROKREDITNÍHO PROJEKTU

V Kinshase se uskutečnilo další z pravidelných setkání matek, jejichž rodina přijala „dítě z uli-

ce“ a které zároveň zahájily díky mikrokreditnímu úvěru vlastní drobné podnikání. Hlavním cílem setkání bylo vzájemné sdílení zkušeností, připomenutí si cílů projektu a plánování jeho dalšího průběhu.

Koordinátoři projektu z komunity Chemin Neuf využili příležitost a zorganizovali další ze série školení. Ženy tak ze setkání odcházely obohaceny o praktické zkušenosti i teoretické poznatky, které budou moci ve svém drobném podnikání využít.

ZEMĚDĚLSKÉ PROJEKTY NA UGANDSKÝCH ŠKOLÁCH POKRAČUJÍ

Drobné studentské zemědělské projekty na školách pokračují i nadále. V současné době jsou rozšířeny již ve třech ugandských oblastech – Busagazi, Kabimbiri a Nyenga. Děti si osvojují dovednosti při pěstování hospodářsky využitelných plodin a zároveň se učí hospodařit se ziskem, který jejich aktivita nese. □

PŘIJMEME ŘEDITELE ČESKÉ NEMOCNICE SV. KARLA LWANGY

Uchazeči o pozici ředitele České nemocnice v Ugandě prokážou zkušenost s řízením projektů a vedením většího týmu pracovníků. Výhodou je vysokoškolské vzdělání v oboru medicíny a orientace v oblasti rozvojové spolupráce. Nutná je výborná znalost angličtiny. Nabízíme samostatnou práci na smysluplném projektu. Pracovní smlouvu na dobu neurčitou s pracovní pozicí v Ugandě na období 1–2 let. Své životopisy a motivační dopisy posílejte obratem na adresu kancelar@praha.charita.cz.

CHARITA BRZY VEŘEJNOSTI PŘEDSTAVÍ DÁRCOVSKÝ PROGRAM SPONZORSTVÍ NEMOCNIČNÍHO LŮŽKA

Ředitel České nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě LUKÁŠ LAUBE hovoří poprvé o chystaném programu Sponzorství nemocničního lůžka. Čtete exkluzivní rozhovor, jehož nezkrácená verze vyjde v úterý 19. listopadu v Katolickém týdeníku.

□ Čím je kromě názvu Česká nemocnice v Ugandě česká?

Podporou občanů z České republiky. Díky jejich finanční pomoci je tato nemocnice jednou z nejlepších v zemi a potažmo v celé východní Africe. Charitě Praha se podařilo vytvořit něco unikátního ve smyslu dlouhodobé přímé rozvojové pomoci obyvatelům kraje Buikwe. Žádná jiná česká organizace nikdy podobný dlouhodobý projekt neuskutečnila.

□ Které nemoci představují pro vaše ugandské pacienty největší ohrožení na životě a zdraví?

U dětí jsou to především malárie se syndromem anémie, zápal plic, podvýživa a průjmové nemoci. U novorozenců se jedná především o neonatální sepse (celková reakce organismu na infekci v důsledku domácích porodů). U rodiček sepse (opět v důsledku porodu doma) či poporodní krvácení. Dospělí pacienti jsou nejčastěji postiženi virem HIV/AIDS a v jeho důsledku, při oslabené imunitě, infekcemi. Dále trpí srdečními onemocněními a diabetem.

□ Africká mentalita je známá svým odlišným přístupem k času, což může stěžovat snahy o efektivní řízení místních pracovníků a celého projektu. Jaké jsou vaše zkušenosti? Jací jsou Ugandané v přístupu k práci konkrétně v České nemocnici?

Víte, to závisí na člověku. Lidé jsou různí jak u nás, tak v Ugandě. Máme 91 zaměstnanců, což přináší různé problémy a životní příběhy. Pro mě bylo vždy důležité získat si u nich respekt, a to ne tím, že se s nimi budu kamarádit a budeme chodit za zábavou, ale tím, že vidí mou práci a oceňují mé zkušenosti a vzdělání. Hodně nám pomáhají čtyři systémy, které jsem zavedl. 1. Přesný systém nákupu léků podle toho, co je právě třeba. 2.

Zavedení systému evidence omylů v diagnózách pro naše lůžkové a nelůžkové části. 3. Zřízení komise pro kvalitu péče a zavedení standardů kvality, podle nichž každý den sledujeme a bodujeme dvanáct různých aspektů na jednotlivých odděleních. Jednoduše

řečeno od čistoty toalet, přípravy vybavení až po docházku. 4. Zavedení počítačového systému, který jsme dostali zadarmo od organizace Medical Audit, pro výdej léků, příjem a pokladnu.

□ Arcidiecézní charita Praha představuje dárčům nový program Sponzorství nemocničního lůžka. Jak konkrétně budou finanční prostředky od dárců využity?

Program sponzorství lůžka vychází z programu Adopce na dálku. Místo dítěte si „adoptujete“ lůžko. Veškeré finanční prostředky vybrané touto metodou budou využity pro provoz nemocnice, konkrétně na pokrytí nákladů na léky pro pacienty a platy našich zaměstnanců. Tyto položky tvoří zhruba 60 % celkových nákladů nemocnice a jsou závislé na podpoře z Česka. Ostatní náklady financujeme s pomocí ugandské státní dotace, neziskových organizací a poplatků od pacientů. Naše nemocnice je jednou z nejlevnějších v rámci celonárodní sítě katolických nemocnic v Ugandě. Navíc máme sociální fond, z něhož hradíme léčbu těch nejchudších.

□ Proč jste se rozhodli oslovit dárce s touto formou sponzorství nemocnice?

Česká nemocnice sv. Karla Lwagy je jediná takto velká dlouhodobá instituce vybudovaná českou organizací za peníze českých dárců. V podstatě se povedlo něco naprosto unikátního, kdy obyčejný český občan podporuje obyčejného ugandského občana. V programu Sponzorství nemocničního lůžka usilujeme o dlouhodobou a pravidelnou pomoc českých dárců, na jejímž základě budeme moci plánovat další existenci nemocnice. Snad se nám to povede.

Povodňová pomoc v pražské arcidiecézi pokračuje. BUDE DOKONČENA DO KONCE ROKU.

Autor:
Lubomír Kotek

Na začátku června prožívaly tisíce domácností tragédii. Povodeň zasáhla jejich domovy, odnesla majetek a osobní věci, které už půjde těžko nahradit. Po půl roce by se mohlo zdát, že je povodeň dávnou minulostí. Rodiny však stále odstraňují škody a navrací své domovy do původního stavu. Charita s lidmi zůstává a pomáhá jim i během tohoto období.

Jakmile opadla voda, začali sociální pracovníci Charity navštěvovat domácnosti, zjišťovat stav poškození a sociální situaci dané rodiny. V prvních týdnech bylo důležité

poskytnout psychosociální podporu, ale také praktickou pomoc v podobě úklidových prostředků. „Sociální šetření probíhají nepřetržitě od července a plánujeme je do konce tohoto roku,“ říká Pavel Šimek, který koordinuje povodňovou pomoc v celé pražské arcidiecézi. V současné době pracovníci monitorují situaci v postižených domácnostech s cílem rozdělit mezi ně finanční pomoc co nejefektivněji a nejspravedlivěji.

400 POSTIŽENÝCH DOMÁCNOSTÍ ZÍSKÁ FINANČNÍ PODPORU

Charita vytypovala v pražské arcidiecézi 400 domácností, které

byly povodní zasaženy nejvíce. Jim postupně předává finanční pomoc získanou z veřejné sbírky organizované Charitou ČR a také z daru německé Charity. Pomoc putuje např. do Roudnicka a Mělnicka, kde povodeň napáchala velké škody. Pavel Šimek upřesňuje: „Celkově máme k dispozici asi 7 milionů korun, přesná částka bude upřesněna koncem roku. Nyní jsme pomohli přibližně polovinou peněz. Veškerou povodňovou pomoc plánujeme dokončit do konce tohoto roku. V lednu pak bude provedeno celkové vyúčtování.“

NĚMECKÁ CHARITA PODPOŘILA POVODŇOVOU POMOC

Koncem listopadu přijedou do České republiky pracovníci německé Charity, aby se seznámili s průběhem pomoci a její efektivitou. Navštíví všechny diecéze, které byly povodní postiženy a které získaly od německého partnera finanční podporu. „Naše arcidiecéze dostala z Německa dar ve výši 3 miliony korun,“ říká Pavel Šimek. „Dar využijeme na povodňovou pomoc pro domácnosti a také na opravu tří charitních středisek, které byly povodní zasaženy.“

Konference Ministerstva vnitra O DOBROVOLNICTVÍ V MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTECH

Ministerstvo vnitra organizovalo v polovině října konferenci o zapojení dobrovolníků do zvládnutí krizových událostí. Konference, která se týkala především povodňové pomoci, se zúčastnily složky záchranného systému a neziskové organizace.

Pavel Šimek, zástupce ředitele Arcidiecézní charity Praha a diecézní koordinátor povodňové pomoci, upřesnil průběh setkání: „Na konferenci bylo představeno několik nových projektů, které při krizových událostech zdokonalily koordinaci pomoci. Jednalo se např. o projekt

České televize „Interaktivní krizová mapa ČR“ nebo program pro mobilní telefony „Koordinátor“, který pomůže dobrovolníkům nalézt místa, kde mohou pomoci. Na panelu zástupců přítomných organizací zazněly vzájemné zkušenosti, především z povodní 2013.“

UVĚDOMIL JSEM SI, ŽE NE VŽDY MUSÍ MÍT PRAVDU HLAVA RODINY

Pan Otakar využívá služeb asistovaného setkávání a předávání dítěte mezi rodiči, konkrétně své dcery Marušky. Zeptali jsme se ho na jeho zkušenosti.

□ Jak jste se dozvěděl o asistovaných setkáváních? Co vás přivedlo do Poradny Magdala?

První kontakt jsem na vás dostal od sociálního pracovníka Prahy 4, kterého jsem navštívil z důvodu rodinných potíží. Tyto potíže nastaly mezi mnou a maminkou naší dcery. Přišli jsme o byt, přestěhovali jsme se na chatu za Prahu. Vznikly nám problémy, které jsme neuměli řešit díky psychickému tlaku, kterému jsme čelili. Náš vztah se dostal do krize. Nevěděli jsme, jak svoji situaci řešit. Nervozitu a napětí jsme řešili občas pomocí alkoholu. Naše nemožnost dorozumět se často vyvrcholila zlobou vůči sobě.

□ Jaké služby využíváte?

Využívali jsme nejprve službu asistovaných setkávání, kde jsem se vídal s dcerou v Poradně Magdala za přítomnosti pracovníků Poradny. V souvislosti s asistovaným setkáváním jsme se s matkou zúčastňovali

konzultací, které nám pomohly k tomu, že jsme se rozhodli k využívání služby asistovaných předávání dítěte mezi rodiči. V této době jsme spolu nebydleli. Od doby, kdy jsme začali navštěvovat Poradnu Magdala, jsme se začali s maminkou dcery a dcerou stýkat i mimo Poradnu. Rozebírali jsme náš společný problém a mluvili jsme o tom, co se stalo a proč.

□ Jak se zde cítíte?

V Poradně Magdala se cítím spokojeně, klidně, bezpečně. Mohu zde otevřeně mluvit o problému bez zábran.

□ Co na službách Poradny nejvíce oceňujete?

Překvapilo mě naslouchání ze strany pracov-

níků, řešení problému, pochopení. Kdybych se s vámi neporadil, mohl bych situaci řešit jinak, asi špatně. Mohl bych mít pak znovu zlost, že to dopadlo špatně.

□ Co jste si uvědomil o sobě a své roli otce a partnera?

Jako partner a otec jsem si uvědomil, že musím být zodpovědný vůči rodině. Nemohu být sobec, musím myslet víc na druhé. Uvědomil jsem si, že ne vždy musí mít pravdu hlava rodiny. Začal jsem více naslouchat partnerce a respektovat její názory.

□ Změnil se váš vztah k partnerce a matce vaší dcery?

Určitě, stoprocentně. Začal jsem si jí více vá-

žit, více ji milovat. Vztah je mezi námi daleko lepší, hlubší. Cítíme více lásky a porozumění. Začal jsem oceňovat její schopnosti, které jsem dříve neviděl. Považoval jsem ji za stroj. Přišel jsem z práce, neumyl jsem ani nádobí. Moje partnerka nemá ráda nepořádek, nepomáhal jsem jí. Uvědomil jsem si, že toho všeho bylo na ni moc. Nevnímal jsem její přání, ambice, se kterými jsem jí mohl pomoci. Přála si mít plnohodnotnou rodinu, hodného, milujícího, chápavého, obětavého partnera, který umí řešit situace, a ne řvát a bouchat do stolu. Takové přání jsem jí připraven splnit. Doba, kdy jsem zůstal sám, mne donutila přemýšlet nad tím, proč jsem o rodinu přišel. Velmi mne to bolelo a snažil jsem se přijít na to, kde se stala chyba. Hlavní chyba se stala v komunikaci. Kdyby za mnou partnerka přišla a sdělila mi, že neplatí již nějakou dobu nájem za byt, nepřišla by exekuce a mohl jsem situaci začít řešit. Cítil jsem se tím zrazen a neuměl jsem to v klidu řešit. Nejvíc mne mrzelo ne to, že jsem přišel o nějaké věci. Bylo mi líto, že jsme přišli o rodinné fotografie. Nyní si uvědomuji, že hlavní je skutečnost, že jsme všichni živí a zdraví. □